

Ønske og Hensigter i denne Sag, de, der ikke ville tro det, tro det vel ikke alligevel, men jeg vil sige, at naar man i det andet Ting har krævet, at der skulde finde en Afstemning Sted i Landet om denne Sag, at der skulde være et Valg, hvori denne Sag var ligesom et Kernepunkt, kan man ikke uden videre sige, at det er et ganske ubegrundet Ønske fra Landstingets Side. Men vil man saa give det rette Svar paa det, skal man ogsaa sørge for, at Valget kommer til at give det rette Svar, saa skal man gaa til Vælgerne og sige: Nu gælder det, om I vil kendes ved det, som der har været arbejdet for i lang Tid, og som Regeringen har gjort til sit, nu gælder det, om I ville give et værdigt Svar paa dette Spørgsmaal, som er stillet her, for at dette Svar kan gives fuldt og klart fra den danske Vælgerbefolkning. Ja, saa var det meget ønskeligt, at Rigsdagsmændene, Venstres Rigsdagsmænd, alle som en gik ud til Vælgerbefolkningen og sagde: Her er den Sag, som det drejer sig om, lad os nu slaa et Slag for den! Saa vilde man faa et smukt Resultat; men i Stedet for er der nogle, som ønske at gaa ud og tale om Forsvarsministerens Kasket, andre, som ønske at gaa ud og tale om andre Ting, der heller ikke komme denne Sag ved, f. Eks. om min „Tro“ og lignende Ting, som de kunne tale meget morsomt om derude. Tror man i Virkeligheden, det er Vejen til at føre de demokratiske Formaal igennem i vort Land? Jeg tror det ikke.

Udenrigsministeren (*Raben-Levetzau*):

Jeg skal kun tillade mig at fremsætte nogle korte Bemærkninger i Anledning af de Spørgsmaal, der ere blevne rettede til mig i de forløbne Dage. Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) henvendte det Spørgsmaal til mig, om jeg troede, at der vilde ske nogen Udvidelse af vor Repræsentation i Østasien. Jeg ved jo godt, at den danske Foretagsomhed, specielt den danske Handel, i den senere Tid har rettet sine Øjne i højere Grad end før paa Østasien. Der er saaledes opstaaet adskillige store Handelsselskaber og Dampskibsselskaber, som hovedsagelig arbejde der. Jeg tror ogsaa, at der er et rigt Felt baade for dansk Kapital og dansk Arbejdslyst til at virke der ude, og jeg tror derfor, at det vilde være overordentlig heldigt, om vi kunde være repræsenterede der ved et Gesandtskab, da som bekendt et Gesandtskab i disse fjernliggende Lande udøver en langt større Indflydelse, end et

Konsulat kan, idet Gesandtskabet har meget mere Lejlighed til at komme i Forbindelse med Regeringen. Dersom der fra Handelens og Skibsfartens Side bliver rettet en direkte Opfordring til Regeringen om at træffe saadanne Foranstaltninger, skal Regeringen derfor ogsaa med Glæde tage Sagen under Overvejelse.

Jeg maa dog ved denne Lejlighed tilføje en lille Bemærkning, nemlig at der er en anden Opgave, der ligger os nærmere, ikke blot i Afstand, og som skal fuldføres i den nærmeste Fremtid. Jeg kan godt udtale, hvad det er, jeg sigter til, det er, at vi med det første ville komme til at oprette et nyt Gesandtskab i Norge, saa snart Norge er bleven anerkendt som selvstændig Stat.

Jeg vil med det samme gøre opmærksom paa, at ved den Post, der under min Forgænger blev oprettet i Bryssel og Haag, ere Lønningsforholdene endnu ikke ordnede, og paa, at Posten i Rom i de senere Aar ikke har været besat, hvilket jeg mener neppe vil kunne gaa i Længden. Der vil altsaa paa Udenrigsministeriets Budget i den nærmeste Fremtid komme Forslag til forskellige Forøgelse.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Kreds (Birck) henlede Opmærksomheden paa den ny amerikanske Skibskommission, der er bleven nedsat, og hvor man efter hans Opfattelse havde til Hensigt at berøve Danmark den Fordel, som i sin Tid var given danske og hollandske Skibe. Man kan ikke sige, at det var en direkte Fordel, der var bleven givet den danske Skibsfart, det var snarere en Fordel, der var given Københavns Havn, idet der i den Proklamation, der blev udstedt den 19. Juli 1898 af Amerika, stod, at alle Skibe, saavel danske som andre Nationers, der kom umiddelbart fra Københavns Havn til Amerika, fik en Lettelse i deres Afgifter. Ministeriet har i Løbet af Sommeren været opmærksom paa denne Sag og har henvendt sig til det danske Gesandtskab i Amerika, for at det kunde forhandle med den amerikanske Regering derom, hvilket ogsaa er sket.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Forflyttelsen af det danske Konsulat i Göteborg til Stockholm. Da der blev oprettet et udsendt dansk Konsulat i Göteborg, var det for en væsentlig Del paa Grund af den store Udvikling, der var foregaaet i Göteborg, og dernæst ogsaa paa Grund af, at det var i de Aar, Frihavnen her i København blev bygget, og man mente, at en saadan Konsul vilde hjælpe